

عنوان مقاله:

کاربست طبقه بندی بهینه فضایی در آمارگیری هزینه و درآمد خانوار برای ارائه برآورد به روش نمونه گیری طرح مبنای فضایی

محل انتشار:

دوفصلنامه اندیشه آماری، دوره 26، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

لیدا کلهری ندرآبادی - Statistical research and Training Center

روشنک علی اکبری صبا - Statistical research and Training Center

آسیه عباسی - Statistical research and Training Center

خلاصه مقاله:

آمارگیری هزینه و درآمد خانوار یکی از مهم ترین آمارگیری های مرکز آمار ایران است که پارامترهای اصلی آن همبسته فضایی هستند. وقتی همبستگی فضایی میان واحدهای جامعه وجود دارد، انتخاب نمونه های مستقل به روش کلاسیک به دلیل برقرار نبودن شرط استقلال واحدهای جامعه با چالش های بسیاری مواجه است. استفاده از نمونه گیری فضایی راه حلی برای مواجهه با این مشکل است. به کارگیری نمونه گیری فضایی به دلیل دسترسی نداشتن به چارچوب مناسب، در آمار رسمی کمتر مورد توجه واقع شده است. در این مقاله یک روش طرح مبنای مدل یار برای طبقه بندی بهینه فضایی جامعه هدف مرور می شود. در حال حاضر اطلاعات مکانی واحدهای جامعه در چارچوب نمونه گیری آمارگیری هزینه و درآمد وجود ندارد، اما دسترسی به اطلاعات مکانی برخی از واحدهای نمونه توسط مرکز آمار ایران برای این مطالعه محقق شده است. تولید داده های مکانی یکی از مولفه های اصلی در مدرن سازی نظام آماری است و مورد توجه مرکز آمار ایران قرار دارد. بنابراین در این مقاله با شبیه سازی چارچوب فضایی نمونه گیری بر اساس الگوی داده های هزینه و درآمد، کاربرد طبقه بندی بهینه فضایی بر اساس فاصله تعمیم یافته با استفاده از خطای پیشگویی انجام می شود. نتایج نشان دهنده افزایش کارایی روش نمونه گیری با این طبقه بندی در مقایسه با نمونه گیری تصادفی ساده در سطح نواحی جغرافیایی است. همچنین نتایج شبیه سازی با شبکه هایی با اندازه های مختلف و میزان همبستگی متفاوت حاکی از کارایی این روش در مقایسه با روش فعلی آمارگیری هزینه و درآمد است.

کلمات کلیدی:

Spatial Stratification, Generalized Distance, Household Expenditure and Income Survey, طبقه بندی فضایی.

فاصله تعمیم یافته، آمارگیری هزینه و درآمد خانوار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1514335>

